

TECZA

Gazetka Przedszkolna

Nr 20

„TECZA” GAZETKA PRZEDSZKOLNA

NUMER 20

JESIEŃ

CENA 3 ZŁ

W tym numerze przeczytasz:

- Co słyszeć w przedszkolu? - nowinki z życia przedszkolaka
- Jak wspomagać rozwój mowy dziecka - Kącik logopedyczny
- Jak rodzic może stymulować rozwój emocjonalny dziecka - artykuł
- Poczytaj mi Mamo, poczytaj mi Tato - Anna Świerczyńska „O wesolej Ludwiczce”
- Malowanki, labirynty i inne łamigłówki dla dzieci

Gazetkę „Tęcza” redagują nauczyciele Przedszkola nr 70

w składzie:

Małgorzata Rucińska, Daria Ciesielska, Katarzyna Raczkowska

Zapraszamy do odwiedzania naszej strony internetowej www.zsp4.wroclaw.pl

Z życia przedszkolaka

26.09.2015r.

Festyn „Kosmiczna przygoda”

Nowy rok przedszkolny rozpoczęliśmy wyprawą w „Kosmiczną przygodę”. Na terenie placówki 26 września zorganizowany został festyn we współudziale Przedszkola nr 70 i Szkoły Podstawowej nr 40. Nieocenioną pomocą okazali się także rodzice. Zorganizowali fanty na loterię i zadbali o atrakcje, z jakich mogliśmy korzystać. Nasze Przedszkolaki miały także okazję przenieść się w pozaziemski świat. Podczas „Tańca z Ufoludkiem” czy „Spaceru po księżycu” śmiechu i radości było co niemiara. Na wszystkich gości, tych małych i dużych, czekał bufet z grillowaną kiełbasą i kawiarenka ze smacznymi słodkościami.

Wszystkim uczestnikom dziękujemy za przybycie, a współorganizatorom jesteśmy wdzięczni za pomoc. Zapraszamy za rok !

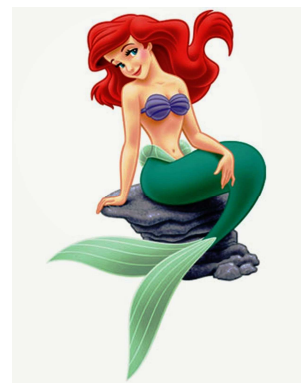
„Przedszkolaczek czyścioszek”

W ramach promocji zdrowia na terenie naszej placówki, zorganizowany został tydzień pod hasłem „Przedszkolaczek czyścioszek”. Projekt napisany przez p. Renatę Gruchot i Eleonorę Gułaj, realizowany był we wszystkich grupach przedszkolnych. W ramach działań promujących zdrowy tryb życia, gościliśmy w Naszych salach panią pielęgniarkę. Przeprowadziła wśród dzieci prelekcję na temat dbałości o higienę osobistą i tego, jak ważna jest, aby być zdrowym. Podsumowaniem projektu „Przedszkolaczek czyścioszek” był konkurs prac plastycznych. Wszystkim uczestnikom wręczono pamiątkowe dyplomy. Na pewno każdy nasz przedszkolak wie, że czystość bardzo ważna jest.

„O małej syrence w niejednej piosence” - Wyjście na spektakl do Centrum Kultury Agora - 29.10.2015

W tym dniu dla grup IV- VII została zorganizowana nie lada atrakcja. Przedszkolaki, wraz z wychowawcami, wybrały się na spektakl pt. „O małej syrence w niejednej piosence” do Centrum Kultury Agora. Było to ważne wydarzenie dla Naszych podopiecznych. Spotkanie z aktorami na scenie jest dla nich cennym doświadczeniem. Spektakl wzbudził wśród Przedszkolaków ogromny zachwyty. Przy okazji dzieci utrwalały zasady zachowania się w komunikacji miejskiej i poruszania się w ruchu ulicznym.

Konkurs plastyczny „Wiatraczki”

Wśród grup przedszkolnych pani Małgosia Rucińska i Eleonora Gułaj oraz pani Agnieszka Mikosz i Ala Czajkowska ogłosiły konkurs plastyczny pt. „Wiatraczki”. Zadaniem dzieci było wykonać wiatrak według własnego pomysłu. Mogła być to praca przestrzenna lub płaska. Konkurs cieszył się ogromnym zainteresowaniem. Zebrane prace zostały wyeksponowane. Dla wszystkich uczestników

przygotowane były drobne upominki i pamiątkowe dyplomy. Przy okazji zachęcamy wszystkich Milusińskich do udziału w konkursach.

11 listopada – Święto Niepodległości

W dniu 10 listopada 2015 r. w naszym przedszkolu obchodziliśmy Narodowe Święto Niepodległości (11 listopada). Z tej okazji wszystkie grupy zebrały się w holu, aby uroczystość świętować ten wyjątkowy dla Nas – Polaków dzień. Gospodarzami uroczystości były panie Renata Gruchot i Małgorzata Rucińska. Uroczystość rozpoczęła się od wspólnego odśpiewania hymnu narodowego. Następnie dzieci obejrzały pokaz slajdów o symbolach narodowych i uroczystych obchodach Święta Niepodległości. Całość zakończyliśmy wspólną recytacją wiersza „Katechizm Polskiego Dziecka” i piosenką „My pierwsza Brygada”.

Głównym celem spotkania było kształtowanie miłości i przywiązania do kraju ojczystego, jego kultury i tradycji oraz poznanie symboli narodowych naszego kraju.

Dzień Niepodległości stał się bardzo radosnym dniem w naszym przedszkolu i mamy nadzieję, że zapadnie on w pamięci naszych „Małych Polaków”. Pozwoli też na przekazanie tej części zdobytej historii innym dzieciom. Dzięki udziałowi w tego typu uroczystościach nasze maluchy uczą się patriotyzmu, kształtują pozytywne postawy i uczucia patriotyczne.

POTYCZKI SPORTOWE

Dnia 20. 11. 2015r. dzieci z grupy 5 w składzie Hania Stanik, Zosia Wilk oraz Juliusz Szponarski pod kierunkiem pani Renaty Gruchot wzięły udział w VII

Festiwalu Zdrowia. Festiwal odbył się w Przedszkolu nr 149 przy ul. Obornickie we Wrocławiu. Dzieci wykazały się dużą sprawnością fizyczną i koordynacją wzrokowo ruchową. W nagrodę dzieci otrzymały złote medale, a przedszkola puchar.

Teatrzyk kukiełkowy w naszym Przedszkolu - 18.11.2015

W tym dniu, zarówno w grupach młodszych, jak i w starszych, gościliśmy aktorów z „Teatru Tratwa”. Dzieciom ogromną radość sprawiło aktywne uczestniczenie w spektaklu „Ważnie w krainie baśni”. Zainteresowała ich forma, w jakiej przedstawienie było pokazane. Było to Nasze pierwsze spotkanie z teatrykiem kukiełkowym i mamy nadzieję, że nie ostatnie.

Promocja zdrowia „Trzymaj się prosto” – 16 - 27.11.2015

W ramach działań promujących zdrowie wśród uczniów Szkoły Podstawowej jak i podopiecznych Przedszkola, zorganizowany został projekt „Trzymaj się prosto”. Celem było uświadomienie naszym najmłodszym podopiecznych, jak ważny jest ruch i odpowiednia postawa fizyczna w czasie zajęć edukacyjnych i zabaw swobodnych. Dla rodziców odbyły się zajęcia pokazowe z gimnastyki korekcyjnej i prelekcje. Natomiast wśród przedszkolaków, pani Gosia Rucińska- nauczyciel gimnastyki korekcyjnej, zorganizowała „Przedszkolną Spartakiadę”. Grupy młodsze, I- III i starsze IV- VII zmierzyły się w konkurencjach sportowych, pokonywały tory przeszkód. Na każdego uczestnika zawodów czekał zdrowy przysmak.

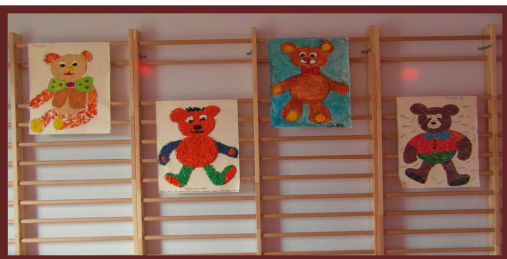

„Z wizytą u Misia Barytki” - 23 - 27.11.2015

Wszyscy mali i duzi wiedzą, że w ostatnim tygodniu listopada obchodzony jest Światowy Dzień

Pluszowego Misia. Nasze przedszkole przyłączyło się do świętowania, organizując tygodniowe zajęcia poświęcone misiom, tym pluszowym, jak również tym żyjącym w środowisku naturalnym. Obchody naszych ulubieńców rozpoczęły się wspólną zabawą grup I- III i IV- VII w holu przedszkola. W całym tygodniu towarzyszyły nam opowiadania o „Niedźwiadku Barytce”. Atrakcyjnym wydarzeniem okazał się Bal Pluszowego Misia prowadzony przez wykwalifikowanych animatorów. W tym tygodniu nasi Milusińscy udali się do biblioteki szkolnej na zajęcia o niedźwiadkach żyjących w środowisku naturalnym. Każdy przedszkolak miał okazję do przyniesienia swojego ulubionego pluszowego misia.

Prowadzone zajęcia okazały się atrakcyjne dla naszych Podopiecznych.

„Dziadek Bach” - Comiesięczne spotkania z muzyką

„Dzisiaj w przedszkolu fajny czas, przyszedł do Nas Dziadek Bach...”. Tymi słowami rozpoczynamy comiesięczne koncerty z udziałem Dziadka Bacha. Na każdym z takich występów dzieci poznają instrument muzyczny. W ramach edukacji muzycznej, uczą się słów piosenek, a następnie wspólnie śpiewają. Koncerty wzbudzają ogromny zachwyt wśród dzieci, a przy tym integrują i zachęcają do wspólnej zabawy.

Jak rodzic może stymulować rozwój emocjonalny dziecka

Co musimy wiedzieć, aby rozwijać emocje naszych dzieci

Bardzo ważne jest nastawienie do dziecka. Jeżeli nasza postawa nie będzie otwarta, wtedy cokolwiek byśmy nie powiedzieli, będzie to traktowane przez dziecko jako nieszczerze i sztuczne. Dzieje się tak wtedy, kiedy nasze słowa nie tchną prawdziwym uczuciem i nie trafiają prosto do serca dziecka. Uczmy się słownictwa określającego naszą wewnętrzną rzeczywistość, by móc przekazać je naszym malcom.

Ważne: Warunkiem empatii jest dostrojenie się do uczuć drugiej osoby. Uczmy się słuchać dzieci uważnie i spokojnie.

Celem rodzica nie powinno być tłumienie emocji dziecka, ale zachowanie ich równowagi, panowanie nad nimi, ponieważ każda emocja ma swoją wartość i znaczenie. Należy jednak pamiętać, że zbyt tłumienie emocji mogłoby wywoływać apatię, zaś pozwolenie na swobodne uzewnętrznianie może doprowadzić do zachowań patologicznych.

Często podczas działań dziecko ogarniają fale namiętności, równowaga przestaje istnieć, a przewagę zdobywa umysł emocjonalny, przytłaczając umysł racjonalny. Już od najmłodszych lat musimy uczyć dzieci trzymania własnych emocji w ryzach. Muszą wiedzieć, że człowiek nie ma wpływu na to, kiedy i jakie uczucia go ogarną, ale może zdecydować jak długo będą się utrzymywać. Musi wiedzieć, że można zaakceptować wszystkie uczucia, lecz pewne działania należy ograniczać. Ważne jest, by okazywane emocje były odpowiednie do okoliczności.

Oto kilka pomocnych zasad:

- ✚ słuchanie dziecka bardzo spokojnie i uważnie,
- ✚ zaakceptowanie jego uczuć słowami, określenie tego uczucia,
- ✚ zauważanie potrzeb i pragnień dzieci,
- ✚ stwarzanie atmosfery, w której ujawnienie uczuć nie jest czymś złym,
- ✚ wykorzystywanie wzorców, by zachęcać do okazywania i odczytywania stanów emocjonalnych własnych i innych osób,
- ✚ uczenie, jak unikać pewnego rodzaju zachowań,
- ✚ zachęcanie i wzmacnianie u dzieci pozytywnych prób radzenia sobie z negatywnymi emocjami.

Bajka jako jedna z form wspierania rozwoju emocjonalnego dziecka

Bajka od wieków towarzyszy człowiekowi pod postacią mitu, legendy, podania ludowego czy wierszowanej opowieści. Od wieków także oddziałuje na czytelnika, choć sięgano po nią bez świadomości jej zbawiennego wpływu na psychikę. Bajki, jako utwory literackie adresowane do dzieci, cechuje magiczne ujmowanie rzeczywistości, oglądanie świata z perspektywy dziecka i świadomość umowności zdarzeń, czyli rozróżnienie świata realnego i czarodziejskiego. W rozwiązywaniu trudnych sytuacji w bajkach dominuje magia. Tak magicznie właśnie myśli dziecko, doszukując się cech ludzkich u zwierząt czy przedmiotów. Świat bajek jest umowny, nierealny, o czym wiedzą ich czytelnicy czy słuchacze. Ta nierealna rzeczywistość kreowana w baśniach jest zgodna z magicznym myśleniem dziecka, dzięki czemu pomaga mu zrozumieć świat i siebie, wprowadza porządek i ład, pokazując reguły, jakie rządzą światem. Dziecko poznaje otaczający świat poprzez działania bohaterów bajki. Dostarcza ona wzorców moralnych, pokazuje, co dobre, a co złe i zawsze występki zostają w niej ukarane. Przedstawiany świat jest uproszczony, ale przez to zrozumiały dla dzieci. Bajka pomaga zrozumieć ten świat dziecku, adekwatnie do jego możliwości intelektualnych, pomaga także w budowaniu obrazu samego siebie. Identyfikując się z bohaterem bajkowym, dziecko przyjmuje jego wzorce moralne, sposób myślenia, działania. Dzięki bajkom dziecko odkrywa własną tożsamość i pobudza wyobraźnię. Bajka pobudza do wczuwania się w emocje, jakich doświadczają główne postacie bajkowe, a przez to dzieci stają się wrażliwe na zło, niesprawiedliwość, ból. Najważniejsza rola bajki polega na redukcji lęku. Bajka daje wsparcie i poczucie siły, zastępczo zaspokaja potrzeby i przez to obniża lęk, okresowo nawet może go znosić. Na rynku są dostępne liczne opracowania dotyczące bajek terapeutycznych.

W jednej z nich autorka, Maria Molicka, przedstawia schemat przykładowej bajki terapeutycznej. Na tym wzorcu można budować własne opowieści:

**główny temat – sytuacja wywołująca lęk,
główny bohater – dziecko lub zwierzątko, z którym się czytelnik identyfikuje,
inne wprowadzone postacie – pomagają nazwać uczucia, uczyć reakcji na trudne sytuacje,
tło opowiadania – miejsce znane dziecku.**

Rodzice mogą stwarzać inne bajkoopowieści (korzystając z tego wzorca), stosownie do wieku oraz trudności, z jakimi walczy dziecko. Należy pamiętać, że problemu nie rozwiązuje bajka, ale samo dziecko. Korzysta ono z rozwiązań zasugerowanych w bajce, ale odbiera je jako własne. Dziecko, słuchając o problemach podobnych do jego, myśli: Jeśli to się udało komuś podobnemu do mnie, być może ja też to potrafię.

„O mróweczce” Bajka psychoedukacyjna zaczerpnięta z książki M. Molickiej "Bajki terapeutyczne dla dzieci"

- zaakceptowanie siebie,
- kształtowanie pozytywnych cech (odwaga),
- docenianie osiągnięć własnych i innych osób,
- uwrażliwienie na rozumienie innych, kształtowanie empatii.

„O mróweczce”

Mała mróweczka rozpoczęła naukę w klasie pierwszej. Od samego początku nie mogła sobie poradzić z zadaniami, jakie mają mrówki w szkole. Uczą się podnosić, a potem transportować różne rzeczy. Nauka jest ciężka, codziennie noszą na swych grzbietach patyki, listeczki, gałązki, poziomki, jagody, a także uczą się, jak je pakować, by się nie zniszczyły. Mrówka była bardzo pracowita, bardzo chciała otrzymywać dobre oceny, ale co z tego – była bardzo mała, taka tyćiu, tyćiusieńka i nie mogła udźwignąć tych wszystkich ciężarów. Inne silniejsze i większe dobrze sobie radziły, tylko ona zawsze zostawała w tyle. Mrówki przezywały ją, wyśmiewały się z niej. Bardzo się tym martwiła, chodziła zasmucona. Bała się lekcji i tego, że nie udźwignie zadanego ciężaru i dostanie znowu jedynkę. Najchętniej by w ogóle nie chodziła do szkoły. Wstydziła się złych stopni i tego, że jest taka słaba.

Koleżanki mrówki niechętnie się z nią bawiły, nawet nie chciały z nią siedzieć w jednej ławce. Mijały dni. Pewnego razu przyjechała do szkoły komisja, każda mrówka została zmierzona, zważona. Najdłużej badano małą mrówkę; członkowie komisji oglądali ją, kręcili głowami, potem długo się naradzali, aż w końcu orzekli, że niektóre mrówki są za małe i muszą chodzić do szkół dla liliputów. One przecież już niedużo urosną, a w starszych klasach dojdą nowe przedmioty i ciężary będą jeszcze większe. Mrówki te przecież będą robotnicami. Postanowiono, że mała pojedzie do specjalnej szkoły, gdzie też jest nauka, tylko ciężary troszkę mniejsze, takie, które bez trudności udźwignie. Ona idzie do szkoły specjalnej dla liliputów! – wyśmiewały się inne mrówki. No to co z tego? – spytała pani Mrówka, nauczycielka. Nie umiały odpowiedzieć, ale dalej się wyśmiewały, zwracając uwagę, czy pani nie słyszy. Pójdę do innej szkoły – zdecydowała mróweczka – bo tutaj, jak widzę, mnie nie lubią. Jak pomyślała, tak zrobiła.

Nowa szkoła od razu jej się spodobała, była taka sama jak poprzednia, a jednak inna, ciężary do ćwiczeń były mniejsze, a i koledzy miłsi. Już po kilku dniach mróweczka miała szóstkę i piątkę w dzienniczku. Znalazła tam przyjaciółki, takie same jak ona – małe mróweczki. Bardzo lubiła chodzić do tej szkoły, było jej tylko przykro, gdy spotykała kolegów z poprzedniej, którzy dalej się z niej śmiali, pokazywali palcami i przezywali.

Pewnego dnia przez las szedł groźny wielkolud, wymachiwał kijem na wszystkie strony i niszczył wszystko, co było na jego drodze. Natknął się na mrowisko i kijem zaczął wiercić w nim dziury. Ziemia zadrżała, zaczęły walić się w mrowisku domy, szkoły, wszystkie mrówki z przerażeniem patrzyły, jak ich praca jest niszczona. Trzeba się było bronić, więc solidarnie wszystkie razem zaatakowały intruza. Pogryziony, jak niepyszny uciekł gdzie pieprz rośnie.

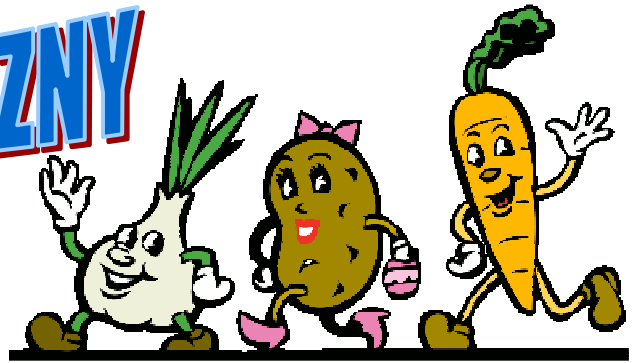
Ucieszone mrówki wróciły do mrowiska. Okazało się po chwili, że wiele domów i ulic zostało zniszczonych, a także cenne przedmioty, między innymi mała złota korona królowej. Lament wielki zapanował w mrowisku. Przecież królowa nie może rządzić bez korony! Rozpoczęły się poszukiwania. Korony jednak jak nie było, tak nie było. Wszystkie tunele, poza jednym zostały sprawdzone. Do tego ostatniego nikt nie mógł wejść. Tunel wił się głęboko w ziemi, był bardzo wąski, ciemny, niebezpieczny. Mógł w każdej chwili się zawalić i pogrzebać na zawsze śmiałka. Nikt więc nie próbował tam wejść. Tylko mała mróweczka zdecydowała się na ten odważny krok. I po chwili już wąskim korytarzem schodziła niżej i niżej. Dookoła był mrok, czuła wilgotną ziemię. Wolno sprawdzała każdy odcinek drogi. Niczego poza ciemnością tam nie było. Jednak się nie zniechęcała, schodziła coraz głębiej. Zatrzymała się na chwilę, by otrzeć pot z czoła, i wtedy zobaczyła, że coś połyskuje. Pochyliła się. Znalazła koronę. Ucieszona wracała jak na skrzydłach. Wszyscy ją podziwiali. To przecież dzięki jej odwadze królowa mogła z powrotem rządzić mrowiskiem, mrówki chodzić do szkoły, a robotnice pracować. Jesteś niezwykle dzielna – powiedziała królowa, wręczając jej order odwagi. Gratulacjom, uściskom nie było końca. A ci, którzy kiedyś się z niej wyśmiewali, teraz wstydziły się tego okropnie. Bo nie jest ważne, czy się jest dużym, czy małym; czy nosi się duże, czy małe ciężary.

A co jest ważne?

Opracowanie: Katarzyna Raczkowska

Jak wspomagać rozwój mowy dziecka

Każdemu rodzicowi leży na sercu, by jego dziecko mówiło poprawnie, miało bogate słownictwo, potrafiło sprawnie komunikować się z otoczeniem. Jak my dorośli możemy i powinniśmy pomagać dzieciom w rozwijaniu kompetencji językowych i komunikacyjnych? Oto kilka prostych wskazówek, jak rozmawiać i bawić się z dziećmi jednocześnie wpływając na rozwijanie mowy i języka:

1. Najkorzystniejsze dla prawidłowego rozwoju mowy jest karmienie dziecka piersią. Podczas ssania piersi pracuje ok. 40 mięśni, które także uczestniczą w procesie kształtowania się mowy.
2. Rezygnujmy ze smoczków do uspokajania po pierwszych urodzinach dziecka.
3. Zwracajmy uwagę, by dziecko oddychało nosem. W przypadku nawykowego oddychania ustami, prosimy pediatrę o ustalenie przyczyny.
4. Zwracajmy uwagę dziecka na dźwięki otoczenia, nazywajmy je, ustalajmy wspólnie źródło i kierunek, skąd słyszemy dany dźwięk.
5. Mówmy do dziecka często. Komentujmy to, co robimy, nazywając czynności, przedmioty, osoby, cechy, okoliczności. Stosujmy synonimy- dom, budynek, blok, itp.
6. Starajmy się komunikować z dzieckiem przy pomocy prostych, nieskomplikowanych zdań.
7. Wykorzystujmy zabawy paluszkowe, np. „Sroczka kaszkę warzyła”, „Idzie rak” oraz **krótkie wierszyki z wyraźnym rytmem**. Znakomicie pobudzają rozwój mowy dziecka, a jednocześnie są dla niego świetną zabawą. Malec szybko zacznie powtarzać zasłyszane słowa lub rymy.
8. Dużo wspólnie śpiewajmy, recytujmy wierszyki.
9. Warto także wspólnie z dzieckiem wykonywać jak najwięcej ćwiczeń ręki, a zatem wycinajmy, lepmy z plasteliny, malujmy farbami, rysujmy.
10. Oglądajmy i czytamy książeczki dla dzieci, zadając proste pytania dotyczące treści. Pozwoli to na upewnienie się, co nasze dziecko już rozumie, a co trzeba dopowiedzieć i wyjaśnić.
11. Nie poprawiajmy nieustannie dziecka jeśli mówi nieprawidłowo, ale potwierdzając jego wypowiedź, podawajmy zawsze prawidłowy wzór, np. na słowa dziecka „ Dziewczynka płaka” odpowiedzmy „ Tak, dziewczynka płacze”.
12. Ważne jest rozmawianie z dzieckiem twarzą w twarz. Możemy wspólnie obserwować swoją mimikę. Dziecko uczy się tym samym sygnałów pozawerbalnych znaczących w komunikacji.

POCZYTAJ MI MAMO, POCZYTAJ MI TATO

"Była sobie wesota, bardzo wesota Ludwiczka. Jak się myła to śpiewała. Jak szła, to podskakiwała. A jak spała, to się uśmiechała przez sen i wtedy na policzkach robiły jej się dwa ładne, zabawne dołeczki. Nie płakała nawet wtedy, gdy miała wziąć lekarstwo albo kiedy stuknęła sobie kolano..."

Tak się zaczynają przygody Wesolej Ludwiczki – głównej bohaterki książki pt. „O wesolej Ludwiczce” Anny Świrszczyńskiej.

Ludwiczka jest pogodną i dzielną dziewczynką, która zamierza znaleźć przyjaciela – Króla z piernika. W tym celu wyrusza w świat, gdzie po drodze spotyka nowych przyjaciół – towarzyszy podróży. Wspólnie przeżywają wiele przygód, aż w końcu docierają do celu – pałacu Króla z piernika.

Książkę tę polecam ze względu na jej wartości estetyczne – bogato ilustrowane stronicy - oraz edukacyjne i wychowawcze.

Opowiadanie to uczy dzieci pozytywnego nastawienia do życia i do otaczającego świata oraz właściwych postaw interpersonalnych. Zachęca do niesienia pomocy innym w razie potrzeby. Poszerza wiedzę przyrodniczą.

Życzę miłej i owocnej lektury.

Opracowała: Alicja Czajkowska

MAŁOWANKI, LABIRYNTY I INNE ŁAMIGŁÓWKI

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

O

I

W

R

K

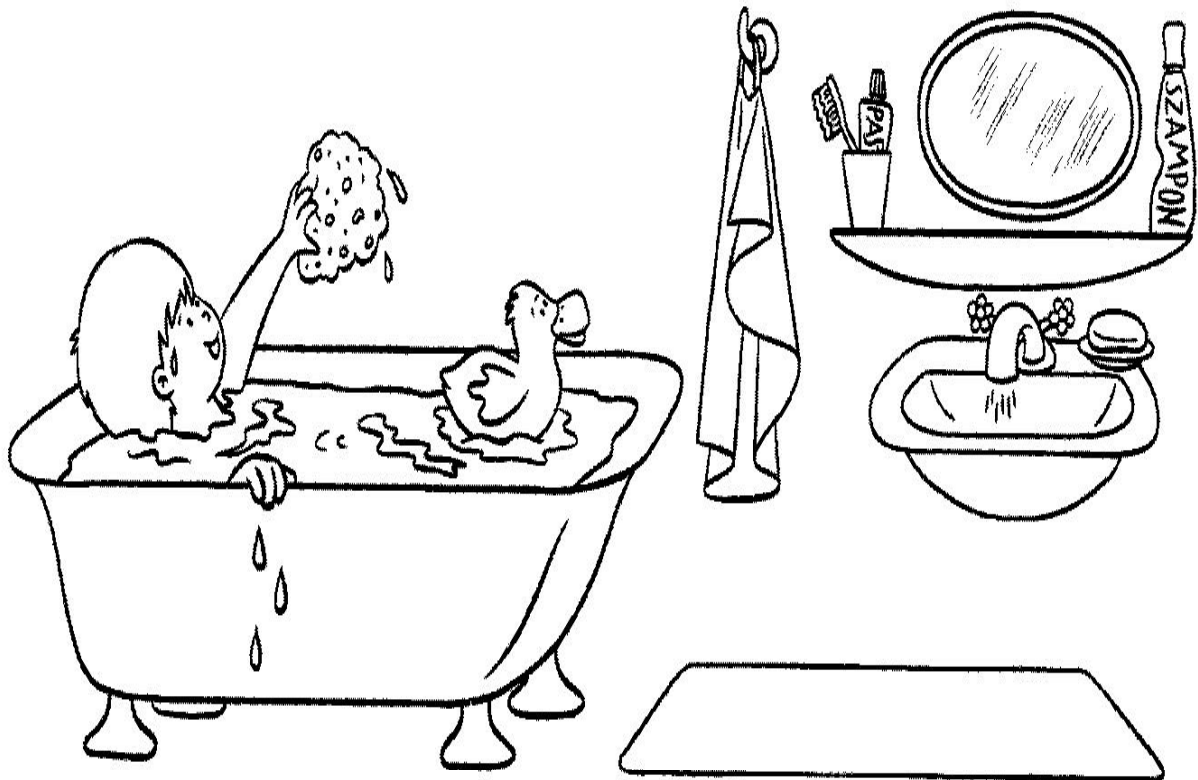
B

O

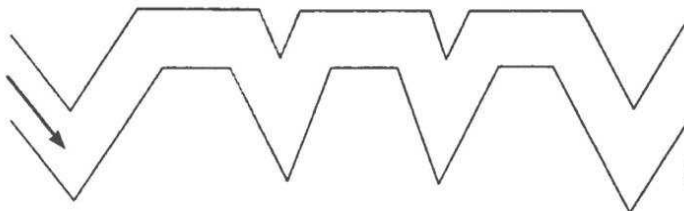
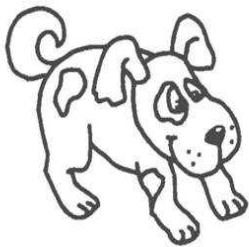
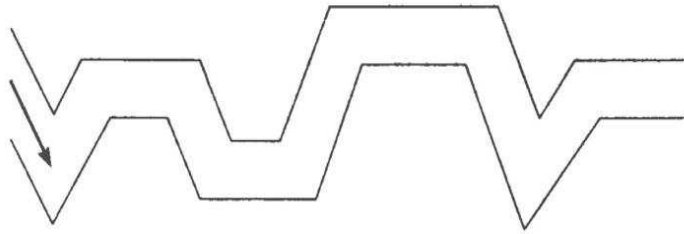
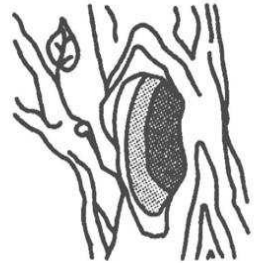
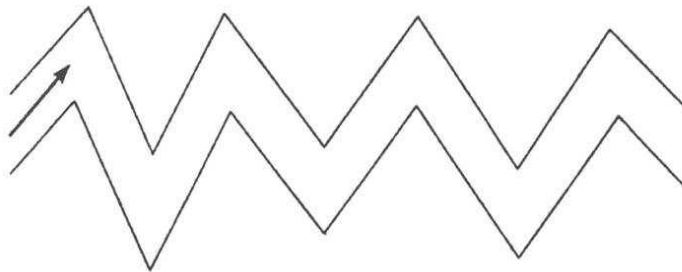
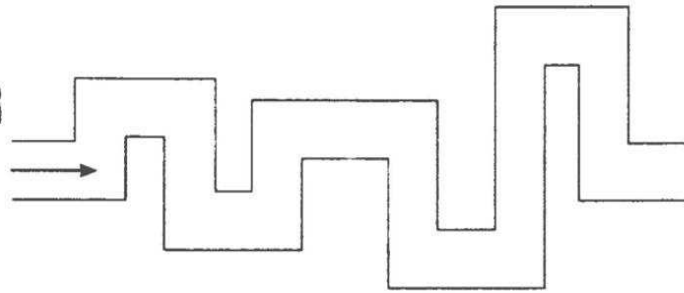
Połącz w pary grzyby i ich cienie. Wpisz przy każdym numerze odpowiednią literę a dowiesz się, jaki grzyb znalazł Łukasz.

Porównaj obydwie rysunki i znajdź pięć różniących je szczegółów.

Lekcja 4

**Pokoloruj drzewo i listki jesiennymi barwami.
Wytnij listki i przyklej je na drzewo.**

_____ **IMIĘ**

